

е тръгналъ край нѣкаква голѣма рѣка, изъ която излизатъ зелени змии и съскатъ срѣщунего; а на съмване му се присъни, че е тръгналъ по единъ високъ съборенъ зидъ и наедно мѣсто се подхлъзна да падне, когато и се пробуди. — Измъченъ той си спомнише сънищата и едва си държеше главата отъ болки.

Боленъ той остана да прѣкара деня въ леглото.

Въ това врѣме слугата влѣзе и му донесе утрennaта поща.

Въ първия вѣстникъ той прочете, че се загатва злокобно по неговъ адресъ. Това го смути. И приблидитѣль остави вѣстника на страна. Съ страхъ той присегна къмъ втори вѣстникъ — и още на първата страница срѣщна името си. Отъ съобщеното той позна, че тамъ е имало Пашанковъ прѣстъ: името му бѣ поругано, бждещето почернено. Въ писаното той срѣщна думитѣ: Донжуанъ, понизителъ на сѣмейна честь и още-още мисли, които той не можеше да запомни, но подъ които той се виждаше унищожень.

— И сега? — се запита той. Вече всички знаятъ. За всички азъ съмъ пропадналъ човѣкъ!

Клюмна разбитъ глава и се замисли.

Какво ставаше съ него, неможеше да разбере. Той почувствува, че нѣщо тежко, студено се стовари на него. И изгуби ясната си мисль. Прѣстаналъ да мисли, той усѣщаше нѣкаква тѣпа болка да мачка снагата му — и душата му се пропи отъ разкаяние. Той се чувствуваше виновенъ, защото съзнаваше, че ако бѣше по-другъ къмъ Ана въ манастиря, ако не бѣ се прѣдставилъ за такъвъ идеалистъ на личната свобода — тя не би направила това; тя щѣше да остане при мъжа си, както е живѣла толкова години. А той постѣпа тѣкмо обратно. И сега... какво ще бжде сега? Николаевъ се боеше да мисли. Отговора бѣ тѣй грозенъ, че той съзнателно отбѣгваше да си го задава. Прѣстана да мисли и за да се спрѣ тая мисль, той се обърна и почна да рови писмата.

Първото писмо, което му попадна въ рѣка бѣ отъ редакцията на вѣстника, въ когото той работѣше. Щомъ го забѣлѣза, махна го на страна: прѣдчувствуваше, че и то не ще е въ негова полза и понече да вземе друго съ желание дано се е намѣрилъ нѣкой познатъ, който да му пише нѣщо по-успокоително. Ала желанието му да разбере за какво му пишатъ неговитѣ колеги — се тѣй